

Co potřebuje dnešní společnost a stát? A myslím tím potřeby, které jsou nutné pro dlouhodobé přežití společnosti jako celku?

1. Obyvatele, kteří stát, respektive státní instituce potřebují, ale kde také instituce respektují občany a jejich svobody a vůli.

Je bytostně nutné, aby státní správa nebyla tvořena extraktivními organizacemi. Pojem extraktivní lze nahradit pojmem kořistnické (viz např. http://argonaut.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=212:d-acemoglu-jarobinson-pro-staty-selhavaji&catid=24:zajimave-odkazy-a-citace&Itemid=29

, či např. v knize "Povaha změny" autorů M. Bárta, M. Kovář, O. Foltýn, 2015, ISBN: 978-80-7429-641-3).

Opakem jsou inkluzivní instituce, které jsou naopak přátelské vůči potřebám obyvatel a pomáhají jim.

Zamyslete se nad svou zkušeností s úřady a odpovězte si, zda vám úřady pomáhaly, nebo házely klacky pod nohy s výmluvou, že je na to předpis, nařízení, nebo cokoli jiného a zda použily selský rozum, případně nejlepší cestu k cíli.

Napadají mě během vteřiny příklady, kdy se tak neděje (čest výjimkám):

- Stohy papírů a potvrzení, vyjádření, průzkumů a kde čeho, když si chcete postavit rodinný dům; přitom bydlet musí každý a mít vlastní bydlení je historický pud. Úředníci mají pozici jednoduchou, vše hrnou na občana.
- Inkluze ve školství, jejímž cílem je "všechny poškodit", ale samozřejmě pod bohulibým cílem humanity, viz dále bod 2.

2. Vytvářet podmínky pro to, aby inovátoři, podnikatelé, a nositelé myšlenek a strůjci pokroku mohli uspět, ale zároveň, aby měli morální odpovědnost vůči ostatním a jednali ku prospěchu všech v prostředí, kde podnikají.

Je potřeba obojí, bez morálky a etiky přejdeme rovnou ke třetímu bodu. Jak se to dá poznat? Podle mého názoru velmi jednoduše, firmy těchto menších a středních podnikatelů lokálně zaměstnávají lidi a odvádí daně. Nevyužívají spleť struktury zahraničních společností a daňových rájů. Mají reálnou společenskou odpovědnost. Tito podnikatelé jsou zároveň velmi ohroženi vytvářením umělé konkurence dotacemi. Ale abyste takové lidi, kteří podnik založí a budou jej hýčkat, vychovali, musíte mít jednak kvalitní instituce, které nezabijí každý nápad tunami povolení a regulací, ale také kvalitní školství.

Jenže inkludované školství nevytváří na schopné děti dostatečně velký motivační tlak a ty pak sklouzávají do průměru, který se stále snižuje. Případně děti začnou odcházet do soukromých škol. Dnes je zcela běžné, že mnoho dětí na základní a střední škole má papír s potvrzením, že dotyčné dítě je "DYS" něco a je třeba při výuce reflektovat jeho handicap a hodnotit jej mírněji. Jenže největších pokroků se dosahuje, když soutěží nejlepší s nejlepšími. Chytřejší děti na základní škole propouští, aniž by si vytvořily jakýkoli studijní návyk.

Co bylo běžné v období prudkého rozvoje českého průmyslu v devatenáctém století a zkraje dvacátého a bylo podstatou vandrů? Hledání inspirace a učení se novým věcem. Hledání nejlepších, od kterých se něco naučíte, vrátíte se domů a přinesete a uplatníte tyto myšlenky a postupy. Na to navazuje další bod. 3.

3. Společnost není řízena oligarchy.

Historicky evropská kultura rostla na malých a středních podnikatelích a inovátorech. I dnes většina velkých společností, byť akciových, neroste tak, že má schopnost inovovat. Naopak, skupují menší firmy, dnes populární start-upy a inovační huby, které schopnost inovace mají a získávají tak patenty, trhy, nebo produkty, které interně nikdy nedokázaly objevit, byť měly více prostředků. Dále, kolik firem využívá primárního výzkumu hrazeného státem a kolik tomuto výzkumu vrací?

Velké společnosti jsou řízeny spíše procesně a pokud je to akciová společnost na burze, platí zhusta nepsané pravidlo, že management firmu doslova a do písmene dojí a vlastníků = akcionářům je to často jedno, dokud mají své dividendy a výnosy. Akcionář je totiž v transferu svých prostředků celosvětově poměrně mobilní. Osobně se domnívám, že je to jeden z důvodů stávajícího úpadku "západu" - viz pojem hodnota pro akcionáře, se kterým přišel J. Welch. Světové akciové trhy bohužel nevytváří u akcionářů pocit lokální odpovědnosti. Cílem je pouhý

zisk a peníze se přelévají do míst, kde je větší rozdíl mezi příjmy a výdaji. To je to slavné přesuneme výrobu do zemí s levnější pracovní silou, ale prodávat budeme na stávajícím trhu a vyděláme víc.

Ono se stačí podívat na to, kolik zde vyprodukovaných prostředků opustí republiku ve formě dividend a nepodílí se na multiplikačním efektu v naší ekonomice.

Oligarchizací dojde k potlačování menších inovátorů a podnikatelů, protože ohrožují postavení oligarchů a oligopolů. Smrtelná kombinace je situace, kdy oligarchové, aby chránili svoje postavení a výhody, skupují média a vstupují do politiky. Pro příklady nemusíme chodit daleko, stačí se podívat v české kotlině na současného ministra financí. Oligarchové nemají pocit odpovědnosti vůči lidem, nakopak jsou kořistníci. A je jedno, jak se prezentují a zda rozdávají koblíhy.

Oligarchům hraje do karet horší školství a menší možnost revolty vzdělaných lidí a menší tržní konkurence. Působí i na přetváření organizací z inkluzivního na extraktivní typ. Opět, nemusíme chodit daleko - viz např. EET a prohlášení A. Babiše, že "všichni kradnú", ale tento miliardář s Čapím hnízdem z dotací je jak lilie, že? Další důležité prohlášení ilustrující jeho zařazení je odpor k malým a středním podnikům - viz např. „Malé a střední podniky – to jsou klišé a kecy. My potřebujeme podporovat velký průmysl, který tu má tradici. Že pomáháte zakládat inovátorské firmy, to je super, ale je to na prd,“ Více na http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-politika/211595/komentar-babis-hrima-z-brna-male-firmy-jsou-na-prd.html?utm_source=blesk.cz&utm_medium=copy

Co chci těmito body říci? Úspěch Evropy, jejíž jsme součástí, a nemá vůbec smysl hrát si na to, zda jsme střední, západní, nebo východní Evropa, byl dán odlukou státu od církve, ochranou individuálního majetku a možností malých a středních inovátorů/podnikatelů uspět v předvídatelném právním prostředí, které umožnilo soutěž nápadů (většinou bez dotací).

Tyto podmínky nejsou trvalé, ale naši předkové si je vybojovali a nyní Evropa své postavení a to, co ji vytáhlo na špici v rámci celého světa, ztrácí. Důkazem je EU a její všemožná regulace a co nejhuř, dotace, které likvidují inovace a podporují jenom ty, kteří jsou zdatní v dotačních pravidlech.

Potřeby společnosti a státu

Napsal uživatel Administrator

Čtvrtek, 13 Říjen 2016 14:12 - Aktualizováno Čtvrtek, 13 Říjen 2016 20:03

Mnohdy mám pocit, že státní instituce vytváří svým chováním cíleně mnoho obětí, aby je pak mohly s velkou slávou zachraňovat a obhájily svou existenci.

{jcomments on}